

[Damsgaard.]

af deres anlægsvirksomhed, så man undgår, at de lægger et for stort pres på kreditmarkedet fremover til skade for andre nyttige formål.

Som det fremgår af mit partis tilslutning til det foreliggende finanslovsforslag med de ændringsforslag, der under udvalgsbehandlingen er stillet af finansministeren, mener vi, at disse rammer er nødvendige og forsvarlige, og at den sanering af økonomien, som er nået i det sidste års tid, kan bære de forbedringer af den offentlige indsats, som finanslovsforslaget indeholder.

Det er egentlig bemærkelsesværdigt, at oppositionen vurderer den opnåede sanerings bærekraft højere, end regeringen og regeringspartierne gør. Anderledes kan man da vist ikke opfatte det, som er sket, når oppositionen, på flere områder også gennem ændringsforslag, mener, at vi nu har råd til at imødekomme ønsker og klare forskellige opgaver i så meget videre omfang, end de mente, da de for kun godt et års tid siden selv var i regering eller med i regeringsflertallet.

Der fremføres fra mange sider og fra mange grupper ønsker til det offentlige. Adskillige af disse ønsker kan jeg dele, selv om jeg realistisk må sige, at de ikke alle kan imødekommes på én gang, uden at det vil føre til uheldige konsekvenser også, tror jeg, for de pågældende grupper selv. Vi stilles unægtelig også somme tider over for, at ønsker og krav drives meget vidt og meget ensidigt. Jeg kan personlig f. eks. beklage, at de studerendes organisationer har bragt sig i en situation, hvor de er nødt til at være utilfredse med enhver mulig løsning fremfor at gå ind i en konstruktiv drøftelse, som bl. a. også kunne omfatte de økonomiske forbedringer for de studerende, som kunne ligge i mere effektive studieforhold.

Netop i dag er der også en aktuel baggrund for at sige, at der er brug for en tjenestemandreform, hvis tjenstemandsbegrebet skal overleve. Men også her må de enkelte grupper gøre sig klart, at ikke alle ønsker kan

opfyldes straks og på én gang. Der må ske en rimelig afvejning både mellem de enkelte grupper indbyrdes og mellem det offentliges medarbejdere og den øvrige befolkning. Ingen ansvarlig kan acceptere, at enkelte grupper tager sig selv til rette og gennem ulovlige aktioner søger at tiltvinge sig noget fremfor andre.

Vi kan ved denne tredje behandling af finanslovsforslaget konstatere, at regeringens arbejde for en økonomisk sanering har givet et bedre, et stærkere fundament også for det offentliges virke i det kommende år. Men den økonomiske sanering tillader ikke let-sindigheder, som jeg har sagt, og der er betydelige faremomenter i den økonomiske udvikling både ude og hjemme, som gør varsomhed og fasthed nødvendig. Med den opfordring til regeringen, som ligger heri, skal jeg på venstres vegne anbefale finanslovsforslaget til vedtagelse.

Grethe Philip: Efter vedtagelsen af de ændringsforslag, der er blevet stillet såvel på indtægts- som på udgiftssiden, siden finanslovsforslaget blev fremsat, står vi nu med et slutresultat, der viser et omtrent uændret kasseoverskud og et overskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet, som stadig ligger på ca. 400 mill. kr. Vi må så her ved tredje behandling stille os spørgsmålet, dels om dette budget vil vise sig at have været realistisk og holdbart, når det til sin tid skal gøres op i regnskabets time, dels om vi hermed over statsbudgettet på hensigtsmæssig måde medvirker til at føre den rette økonomiske politik.

Hvad angår det første spørgsmål, om budgettet kan holde, arbejder vi i år med nogle nye usikkerhedsmomenter i forbindelse med kildeskattens indførelse fra 1. januar 1970. Udskrivningsprocenten er endnu ikke foreslået, endsiges vedtaget. Det er mit indtryk, at der er bred enighed om, at udskrivningsprocenten rent principielt først bør fastlægges meget senere på året, måske først helt hen på efteråret, når vi ved lidt mere om konjunkturudviklingen og skattebe-